

Kiss Benedek

Nyitnak a shopok, pubok

*Az arcok romos magánya
többet mond, mint a hivalgó paloták.
Hol a történet? Romos szájszögletekben
omladoznak a históriák,
s amikor egy-egy koporsófödél lecsapódik,
mindig vesz valamit a történelem,
belőlük élünk, belőlük élnénk,
ha el nem rúgnánk magunktól őket idegesen,
már megint a háború, megint a Gulág,
a recski évek – elég legyen!*

*Hisz nyitnak a shopok, pubok, klubok,
utazhat ki akar, vissza se kell jönnie.
Kit csalna vissza a Tiszához
az interkontinentális bip-bap-zene,
hiszen itt, mondják, nincs történet,
csak teljenek mesékkel a temetők,
mi röpködni akarunk, akár a pille,
ha egy napot, hát egy napot,
aztán húzhatják ránk is a szemfedőt.*

Szétrúgott palackok

*Kibányászták már szívem tárnáit,
minek itt a sok kihűlt kohó?
Valamikor aranyat talált itt
bányász, szerető, kicsinyes csaló.*

*Akkor voltam gazdag, vagy ma koldus
vénen, tallózva adósok között?
Gyönyörű az éjszaka ma is, holdas,
kifosztott tárnáim fölött örködök.*

*S hogy gazdag voltam, békességgel tölt el.
Ennek ezüst fénye ma a hold.*

*Másokkal mindig többet törődtem,
mint saját bankóimmal, tudván, jól van ez, jól.*

*Ez az én kincsem, a barátság,
ha ők boldogok, nekem elég nézmem,
tökálarcos bohóc, hogy ne lássák,
rejtett lehetek hajnali miséken.*

*S a fiúk? Azokkal sokat kóboroltunk,
nem ettünk, de kiittunk pár palack eget,
tellett a barátságra. Ez a múlt. A múltunk.
Ma már ha visszarúg pár szétrúgott üveg.*

*Ma már örülök, ha magamnak van bora,
s valami delírium-félében beköszön a világ.
Meg sem ismerem, ha egy-egy cimbora
még benéz a pókhálófüggönyön át.*

A végső bűn előtt

*Inni akar belőlem a szarvas,
de vérem alkoholos.
Pedig a szívem hatalmas,
s érte vériszamos.*

*Leszállna rám a fecske is,
ám szemem tava sós nagyon.
Kontinentális, interkontinentális
napokat erőszakol rám a gnóm hatalom.*

*Forradalomról álmodom én,
s akkor a szarvas is, fecske is
tisztá vizet talál.
Vagy jön a tisztátalan halál,
ki már csak végső
bűnünkre vár.*